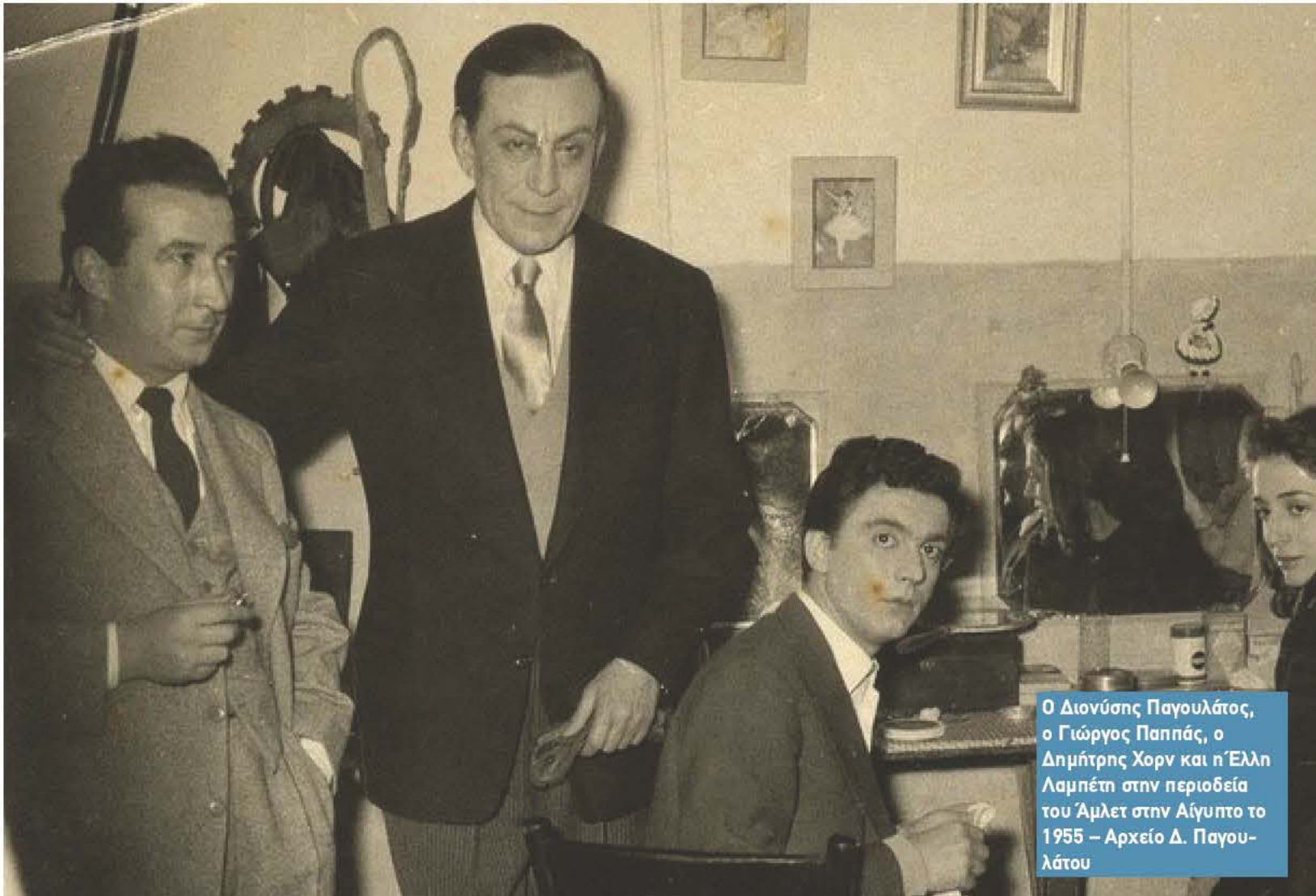
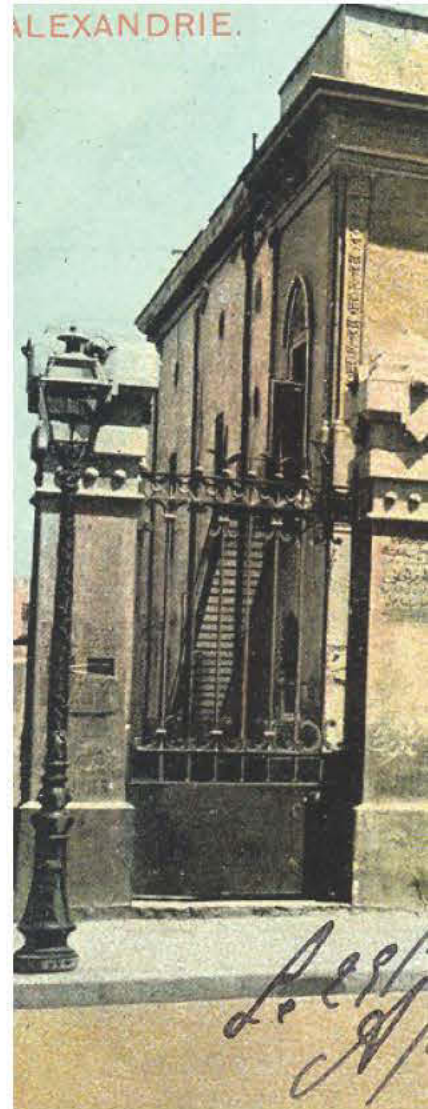

Το ελληνικό θέατρο στην Αυστραλία:

Ο Διονύσης Παγουλάτος, ο Γιώργος Παππάς, ο Δημήτρης Χορν και η Έλλη Λαμπέτη στην περιοδεία του Άμλετ στην Αίγυπτο το 1955 – Αρχείο Δ. Παγουλάτου

Ο δημοσιογράφος και ηθοποιός Λάμπης Πασχαλίδης

Από την σημερινή έκδοση και κάθε Παρασκευή «ο Κόσμος» θα δημοσιεύσει μια σειρά συνεντεύξεων, σημερινών και παλαιότερων, με κοινό σημείο αναφοράς την περιπέτεια του ελληνισμού στην Αυστραλία. Η συνέντευξη που δημοσιεύουμε σήμερα είναι απόσπασμα μια εκτενέστερης που ολόκληρη πρωτοδημοσιεύτηκε με πλήθος άλλων στην ιστοσελίδα greeceandco.com.au. Πραγματοποιήθηκε το 1986 από τον ζωγράφο και συγγραφέα Γιώργο Μιχελακάκη. Ο Κόσμος ευχαριστεί θερμά τον Γιώργο Μιχελακάκη και την διαχειρίστρια της σελίδας greeceandco.com.au Άννα Αρσένη για την παραχώρηση του υλικού.

Ο Λάμπης Πασχαλίδης γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου το 1914. Είχε άλλα δύο αδέρφια, τον Τάκη που ήταν καταξιωμένος τραγουδιστής και μία αδελφή που έφυγε από τη ζωή σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών. Ο πατέρας του ήταν από την Εάνθη και στο Κάιρο πουλούσε τσιγάρα στην αλυσίδα καταστημάτων Γκρόπι. Η μητέρα του ήταν από το Κουσάνιασι της Μικράς Ασίας. Ο Λάμπης Πασχαλίδης ήταν απόφοιτος της Αμπετείου Σχολής. Ξεκίνησε τη θεατρική του καριέρα -εντελώς τυχαία- σε ηλικία 23 ετών, όταν ένας Καϊρινός Θίασος του ζήτησε να παίξει σε ένα σπανιόλιχο έργο με τίτλο «Για την αγάπη της».

Σε αυτό το έργο έγιναν πολλά ευτράπελα.

Από ότι θυμάμαι, πρωταγωνιστής ήταν ο Γιώργος Ζαπάντης που σήμερα βρίσκεται στην Αθήνα. Παλιός καλός μου φίλος, τενόρος, ήταν στη χορωδία που είχαμε. Επαιξε το ρόλο του Χουάν και το αφεντικό του λιγουρευόταν τη γυναίκα του, τη Ρόζα. Το αφεντικό τον έστειλε

σε άλλη πόλη για να έχει το πεδίο ελεύθερο. Γυρίζει ξαφνικά ο Χουάν και τους βρίσκει σε γλέντι που είχε διοργανώσει το αφεντικό να κάθονται αγκαλιασμένοι. Την αρπάζει από το χέρι, την τραβάει και λέει στο αφεντικό του... Νάτνε η Ρόζα, όποιος την λατάρει και την ποθεί δεν έχει παρά να βγει κατόπιν της. Αλλά για να πάει κοντά της πρέπει να περάσει κάτω από αυτή την πόρτα και σε αυτή την πόρτα στέκομαι εγώ. Κάνει μία κίνηση με τα χέρια του και έπεσε ολόκληρο το σκηνικό. Φανήκαν από μέσα οι άλλες κοπέλες... άλλες ντυνότουσαν, άλλες ήταν ξεβράκωτες. Χάλασε ο κόσμος από τις φωνές και τα γέλια...

Το 1941, όταν είχε ξεσπάσει ο πόλεμος, ο Χρυσόστομος Μαντουριδής ήθελε να ανεβάσει την Εκάβη του Ευριπίδη, μέσω του Συλλόγου των αποφοίτων της Αμπετείου Σχολής. Οι πρόβες κράτησαν ένα χρόνο. Ήταν απαιτητική και μεγάλη τραγωδία. Πρωταγωνίστρια ήταν μια δεκαοχτάχρονη τότε κοπέλα, η Ελένη Βοΐσκου που είναι μια καταξιωμένη και πολυγραφώτατη συγγραφέας. Σύζυγός της ήταν ο περίφημος ποιητής Αντώνης Μάρκαλης, καλός φίλος του Λάμπη που απεβίωσε το 1984. Στην τραγωδία αυτή έλαβε επίσης μέρος ο Φώτος Σταύρου ο οποίος είχε δύο ρόλους, όπως και ο Λάμπης. Ο Φώτος έπαιξε το ρόλο του Οδυσσέα και του Ταλθύβιου (ένας από τους κήρυκες-αγγελιαφόρους του Αγαμέμνονα κατά τον Τρωικό Πόλεμο) ενώ ο Λάμπης είχε κι αυτός δύο ρόλους, του Πολυμήτρω και του Πολύδωρου.

Ο Χρυσόστομος Μαντουριδής αποφάσισε να ανεβάσει κι άλλο έργο, αλλά ο Λάμπης προείδε ότι οι πρόβες θα βαστούσαν και πάλι ένα με δύο χρόνια και έτσι τα παράτησε και πήγε